

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Moltesen): Ændringsforslagene, der er stillede af Udvalget, tilsigter at tydeliggøre, hvad der er Lovforslagets Mening og Hensigt, og tilføjer ikke noget principielt nyt. Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 gaar ud paa, at den Grænse, som Lovforslaget sætter, nemlig at Bygningen skal være hundrede Aar for at komme paa den Liste, som Ministeriet affatter, ikke behøver at fastholdes strengt, hvorfor Udvalget foreslaar tilføjet: „som Regel skal være over“.

Ændringsforslagene Nr. 2 til § 5 og Nr. 3 til § 6 gaar ud paa at tydeliggøre, at Bygningsstyrelsens Myndighed er begrænset af Rigsdagens Myndighed, hvis det drejer sig om større Udgifter, og af Ministerens, hvis det drejer sig om mindre Udgifter til Vedligeholdelse. Der har fra en vis Side i Udvalget været nogen Ængstelse for den finansielle Rækkevidde af dette Lovforslag, men Lovforslaget har netop villet lægge Afgørelsen med Hensyn til Udgifterne i de bevilgende Myndigheders Haand. Bygningsudvalget har ikke andet at gøre end at henstille til de bevilgende Myndigheder, om de mener, at de paagældende Bygninger er af saa høj Værdi for vor Kultur, at de er nogen Udgift værd.

De Forhold, som kan komme i Betragtning overfor en Bygning, der har Værdi som kunstnerisk eller historisk Mindesmærke, kan være af en saa omfattende Art, at man ikke i Lovforslaget har turdet sætte nogen Begrænsning, men Udvalget har søgt ved Ændringsforslagene Nr. 4 og 5 til § 7 at faa alle Forhold taget med i Betragtning ved Ministeriets Afgørelse. Endvidere gaar disse Ændringsforslag ud paa med Hensyn til Bygninger, som besiddes af en Mand, der er under Administration, at fastsætte, at Administrationen ikke kan hæves, førend de med en sagkyndig Istandsættelse eller nødvendig Vedligeholdelse forbundne Udgifter er blevet betalt.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 9 vil kun klarlægge det, der er den naturlige Mening med Paragraffen. Der staar i Lovforslaget, at Bygningen saa vidt muligt skal bringes tilbage i den oprindelige Tilstand, men dette kan misforstaas. Hvis f. Eks. en Bygning oprindelig er opført i gotisk Stil og nu er i Renaissancestil, og

et Vindu skal laves i Stand, er det naturligvis ikke Meningen, at Bygningen skal føres tilbage til den oprindelige Stil, men til den Tilstand, hvori den var, inden Beskadigelsen fandt Sted. Ændringsforslag Nr. 7 til § 10 er af lignende Art, idet Hensigten med det er at klarlægge Meningen med Paragraffen og tillige at aabne Ejeren af en Bygning, naar han ikke ønsker at betale de Omkostninger, der følger med Istandsættelsen af Bygningen, en Udvej, saa at hans Bygning kan blive fredet som et nationalt Mindesmærke. Ændringsforslag Nr. 8 til § 15 er af rent formel Natur.

Jeg skal tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme for disse Ændringsforslag, som Udvalget har stillet.

Sporon-Fiedler: Der har i Udvalget hersket et udpræget godt Samarbejde, og næsten alle Ændringsforslag, der er stillede, er af Medlemmerne blevet modtaget velvilligt. Jeg tillod mig dog i Udvalget at stille et Ændringsforslag, som Udvalget ikke kunde gaa med til, og jeg har derfor ment det rettest at tage det tilbage, ikke fordi jeg mener, at dette Ændringsforslag var ubetimeligt, men fordi jeg mente, at det smukke Samarbejde ikke skulde brydes ved dette enkelte Ændringsforslag, og i Haab om, at man i det andet Ting vil komme til at se paa samme Maade paa Sagen som jeg. Det var et Ændringsforslag til § 6. Denne Paragraf gaar ud paa, at naar en Ejer vil foretage en Restauration eller Reparation af en Ejendom, der er under Tilsyn af Bygningstilsynet, skal han anmelde det. Bygningstilsynet kommer saa og afgør, hvorvidt det mener at kunne gaa med dertil. Mener det, at der bør foretages en større Reparation, end Ejeren har tænkt paa, skal denne foretages og Ejeren afholde de dermed forbundne Udgifter. Det anser jeg for ubilligt, og jeg havde stillet Ændringsforslag om, at Udtrykket: den forøgede Udgift „kan“ godtgøres, skulde rettes til: „skal“ godtgøres Ejeren. Det gør dog en lille Forskel, og jeg mener vedvarende, at denne Ændring er rimelig, men jeg har, som sagt, ikke ment at ville fastholde den, og alle Ændringsforslagene fremkommer derfor som Udvalgets Ændringsforslag. Jeg har imidlertid vedvarende Haab om, at det andet høje Ting vil se paa dette Forhold paa samme Maade som jeg.

Hermed sluttede Forhandlingen.